

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 42

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 ianuarie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
		26.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, aprobată prin Legea nr. 136/1994, cu modificările ulterioare	7-8	
22.	— Ordonanță privind administrarea porturilor și serviciile în porturi.....	1-5			
23.	— Ordonanță privind constituirea fondurilor de garan-tare	5-6			
25.	— Ordonanță privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe uzate fizic sau moral, neamortizate, aparținând agenților economici din industrie	7	27.	— Ordonanță privind reglementarea rulării resurse-lor financiare ale universităților prin bănci comer-ciale	8

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind administrarea porturilor și serviciile în porturi

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 pct. 7 lit. b) din Legea nr. 259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță reglementează administrarea, exploatarea și dezvoltarea porturilor, precum și munca în porturi și serviciile portuare, astfel încât să promoveze porturile românești ca centre de operare a mărfurilor, de activități industriale și de distribuție.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică în toate porturile României, cu excepția porturilor militare și a zonelor speciale din porturi.

Art. 2. — Următorii termeni din prezenta ordonanță vor fi înțeleși astfel:

a) *port* — parte delimitată a teritoriului național, în condițiile stabilite la art. 5 alin. (1), situată la litoral sau la malul unei ape, protejată natural sau artificial împotriva

valurilor, vânturilor, curenților, ghețurilor, având ca scop primirea și adăpostirea navelor, prestarea de servicii pentru nave, pasageri și mărfuri, precum și facilitarea de activități comerciale și industriale. Portul cuprinde totalitatea acvatoriilor și teritoriilor, construcțiilor hidrotehnice, canalelor de acces, șenalelor, zonelor de navigație, radelor interioare, clădirilor, magaziiilor, platformelor, căilor ferate, drumurilor, instalațiilor și echipamentelor aflate în limitele acestuia;

b) *acvatoriu portuar* — totalitatea suprafețelor apelor incluse în limitele portului;

c) *teritoriu portuar* — totalitatea terenurilor incluse în limitele portului, inclusiv terenurile câștigate asupra mării;

d) *domeniu portuar* — ansamblul format din acvatoriul și teritoriul portuar;

e) *radă* — acvatoriu folosit pentru adăpostirea sau staționarea navelor în vederea intrării în port ori, în cazuri

speciale, pentru operare. Radele din afara limitelor portului sunt rade exterioare, iar radele din interiorul limitelor portului sunt rade interioare. Acestea pot fi adăpostite, natural sau artificial, sau neadăpostite;

f) *zone speciale din porturi* — părți delimitate în interiorul portului, în care nu se efectuează operațiuni de încărcare/descărcare mărfuri: șantiere navale, baze militare;

g) *infrastructură portuară* — ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării și operării navelor și protecției portului, teritoriul portuar, precum și totalitatea căilor de comunicație pentru activități industriale și comerciale;

h) *suprastructură portuară* — totalitatea construcțiilor, instalațiilor și echipamentelor cu caracter fix sau mobil, amplasate pe infrastructura portuară și necesare bunei funcționări a serviciilor prestate în porturi;

i) *administrație portuară* — persoană juridică abilitată să asigure funcționalitatea porturilor și serviciile publice portuare;

j) *operator portuar* — orice agent economic autorizat să efectueze servicii în port;

k) *servicii publice portuare* — servicii minim necesare pentru funcționarea în siguranță a porturilor;

l) *servicii portuare* — servicii prestate pentru nave, mărfuri și pasageri, infrastructură și suprastructură portuară.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor este autoritatea de stat în domeniul portuar care elaborează și coordonează politica portuară și programele de dezvoltare a sistemului portuar național și de exploatare a porturilor.

Art. 4. — Sistemul portuar național este format din totalitatea porturilor situate pe teritoriul României. Porturile se clasifică după cum urmează:

a) din punct de vedere al formei de proprietate asupra infrastructurii portuare:

- porturi publice, a căror infrastructură aparține domeniului public;
- porturi private, a căror infrastructură este proprietate privată;

b) din punct de vedere al așezării geografice:

- porturi maritime;
- porturi situate pe căi navigabile interioare;

c) din punct de vedere al obiectului de activitate:

- porturi comerciale;
- porturi de agrement;
- porturi militare sau zone speciale din porturi.

Art. 5. — (1) Limitele teritoriilor portuare și ale radelor portuare se stabilesc de către Ministerul Transporturilor.

(2) Porturile funcționează numai pe baza autorizării date de Ministerul Transporturilor, dacă îndeplinesc condițiile minime impuse de acesta.

CAPITOLUL II

Administrații portuare

Art. 6. — Asigurarea funcționalității porturilor și a serviciilor publice portuare se realizează de administrația portului.

Art. 7. — Pot fi abilitate în calitate de administrații portuare:

a) în porturile publice:

1. instituții publice, regii autonome și autorități ale administrației publice locale, care au în administrare infrastructura portuară care aparține domeniului public;
2. companii sau societăți naționale cărora li se concesiunează infrastructura portuară aparținând domeniului public, desemnate în acest sens prin hotărâri ale Guvernului;
3. societăți comerciale cărora li se concesiunează infrastructura portuară aparținând domeniului public, abilitate prin contractul de concesiune să îndeplinească rolul de administrație portuară;

b) în porturile private — persoana juridică desemnată de proprietarul infrastructurii portuare, care îndeplinește condițiile minime necesare pentru funcționarea portului.

Art. 8. — (1) Administrațiile portuare au obligația de a întreține, repara și asigura funcționalitatea infrastructurii portuare și de a asigura serviciile publice portuare, conform condițiilor prevăzute în autorizația de funcționare a portului.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) pot fi efectuate direct de administrația portuară sau prin intermediul unor agenți economici, prin concesiune, asociere, cesiune sau altele asemenea.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică serviciilor publice care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se desfășoară pe baza unui contract de concesiune, până la data expirării acestor contracte.

(4) Administrațiile portuare au obligația să întocmească regulamente de exploatare portuară care să conțină reglementări privind utilizarea infrastructurilor și facilităților portuare. Respectarea regulamentelor de exploatare portuară este obligatorie pentru toți agenții economici care desfășoară activități în port și pentru toți utilizatorii serviciilor portuare.

Art. 9. — (1) Administrațiile portuare prevăzute la art. 7 lit. a) pct. 1 sunt obligate să pună la dispoziție utilizatorilor, în mod liber și nediscriminatoriu, infrastructurile portuare aflate în administrare, prin concesiune sau închiriere, în condițiile legii.

(2) Administrațiile portuare prevăzute la art. 7 lit. a) pct. 2 sunt obligate să pună la dispoziție utilizatorilor infrastructurile portuare, în mod liber și nediscriminatoriu.

CAPITOLUL III

Servicii prestate în porturi și dezvoltarea porturilor

Art. 10. — (1) Serviciile prestate în porturi se clasifică astfel:

a) servicii publice portuare:

1. pilotajul navelor la intrarea și ieșirea din porturi, la manevrare de la o dană la alta;
2. remorcajul de manevră al navelor;
3. legarea-dezlegarea navelor;
4. preluarea reziduurilor, apelor uzate și a gunoaielor de la nave;
5. salubritatea și depoluarea acvatoriilor portuare și preluarea gunoiului de la agenții economici care desfășoară activități în porturi;
6. dragaje de întreținere, semnalizarea și balizarea acvatoriului portuar și a șenalelor de acces în port, semnalizarea și iluminarea drumurilor publice;
7. stingerea incendiilor la nave și instalațiile plutitoare aflate în porturi;

b) servicii portuare:

1. încărcare, descărcare, depozitare, stivuire, amarrare, sortare;
2. marcare și alte servicii privind mărfurile;
3. paletizare, pachetizare, containerizare, însăcuire mărfuri;
4. expediții interne și internaționale de mărfuri;
5. controlul cantitativ și calitativ al mărfurilor;
6. curățare hambare și magazii nave;
7. curățare și degazare tancuri;
8. agenturare nave;
9. reparații nave și utilaje;
10. bunkeraj;
11. aprovizionare nave;
12. lucrări de scafandrierie;
13. supraveghere nave fără echipaj;
14. facilități pentru nave de agrement și turism nautic;
15. furnizarea de apă, energie electrică și termică la nave și la agenții economici care desfășoară activități în porturi;

16. telecomunicații, telegrafie, telefonie, telex și fax pentru nave și agenții economici care desfășoară activități în porturi;
17. servicii pentru pasageri și turiști;
18. scoaterea epavelor, dezecherarea navelor și recuperarea bunurilor în porturi;
19. alte servicii specifice activității portuare.

(2) Serviciile publice portuare vor fi prestate tuturor utilizatorilor care apelează la ele, pe o bază permanentă, uniformă și continuă, în condiții egale privind calitatea, timpul și prețul.

Art. 11. — (1) Pentru prestarea și desfășurarea serviciilor portuare, se instituie sistemul de acordare de autorizații pentru agenții economici, prin care se atestă capacitatea și se dă dreptul acestora de a funcționa în perimetrul portuar.

(2) Serviciile pentru care operatorii portuari sunt supuși autorizării și procedura de autorizare se stabilesc de Ministerul Transporturilor.

Art. 12. — (1) Pentru serviciile furnizate utilizatorilor administrațiile portuare percep tarife stabilite în condițiile legii.

(2) Administrațiile portuare sunt obligate să facă publice tarifele practicate, precizând elementele de identificare, domeniul de aplicare a acestora și facilitățile acordate.

Art. 13. — Pentru celelalte servicii portuare operatorii portuari sunt obligați să comunice administrației portuare limitele maxime ale tarifelor practicate, normele de operare și datele statistice privind aceste servicii.

Art. 14. — Administrațiile portuare au obligația să centralizeze și să publice anual tarifele pentru toate serviciile prestate în porturi, normele de operare și datele statistice privind traficul portuar.

Art. 15. — (1) Dezvoltarea fiecărui port se realizează conform planului de dezvoltare a portului, a cărui elaborare constituie o obligație a administrațiilor portuare, pentru porturile publice, și a proprietarilor porturilor, pentru porturile private, în concordanță cu politica și cu programele de dezvoltare elaborate de Ministerul Transporturilor.

(2) Planurile de dezvoltare a porturilor și orice modificări ale acestora vor fi aprobate de Ministerul Transporturilor și avizate, după caz, de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

(3) Realizarea de construcții și instalații noi, precum și orice modificări aduse construcțiilor hidrotehnice sau capacităților portuare existente și destinației acestora se aprobă de Ministerul Transporturilor.

CAPITOLUL IV

Munca în porturi

Art. 16. — Operațiunile de încărcare/descărcare a mărfurilor în și din nave, de manipulare în și din magazinele portuare sau în și din alte mijloace de transport, de depozitare, stivuire, amarare, sortare, paletizare, pachetizare, containerizare, slinguire și însăcuire, precum și operațiunile de curățare hambare și magazinele nave se efectuează de muncitorii portuari.

Art. 17. — Poate fi muncitor portuar orice persoană care a împlinit vârsta de 18 ani și este aptă din punct de vedere al sănătății, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 18. — (1) Muncitorii portuari sunt înregistrați la căpitania din portul în care își desfășoară activitatea. Căpitania de port înregistrează și personalul care efectuează activități de reparații nave și utilaje portuare.

(2) Pentru personalul înregistrat căpitania de port eliberează carnetele de lucru în port. Pentru eliberarea carnetelor de lucru se percep tarife, stabilite conform legislației în vigoare.

(3) Metodologia de înregistrare și ținere a evidenței personalului prevăzut la alin. (1) se elaborează de către

Ministerul Transporturilor, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 19. — Operatorii portuari care prestează serviciile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) pct. 1, 4, 7, 8 și 10 sunt obligați să folosească numai personal înregistrat la căpitania de port, care posedă carnet de lucru valabil. Înregistrarea în registrele căpitanii de port, eliberarea și vizarea carnetelor de muncă se fac la solicitarea operatorilor portuari.

Art. 20. — Pentru optimizarea folosirii muncitorilor portuari în funcție de variația traficului portuar și pentru perfecționarea și policalificarea acestora se înființează agenții de ocupare și formare profesională a muncitorilor portuari, denumite în continuare *agenții/agenție*.

Art. 21. — (1) Agențiile se înființează în condițiile legii, ca persoane juridice fără scop lucrativ, autonome, cu patrimoniul propriu, urmând ca pentru activitățile economice desfășurate potrivit prezentei ordonanțe să plătească impozit pe profit.

(2) Agențiile se constituie și funcționează în sistem bipartit, cu participarea egală și liberă a organizațiilor sindicale și a operatorilor portuari care prestează serviciile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) pct. 1, 4 și 7.

Art. 22. — Agențiile au ca obiect de activitate furnizarea forței de muncă operatorilor portuari, în funcție de solicitările acestora, prestarea de servicii cu muncitorii portuari, calificarea, perfecționarea și policalificarea acestora.

Art. 23. — Fiecare agenție funcționează pe baza statutului propriu, aprobat de adunarea generală a asociațiilor, și are, în principal, următoarele atribuții:

a) preia în totalitate, prin transfer, cu contract de muncă, în conformitate cu legislația în vigoare, de la operatorii portuari membri ai agenției, toți muncitorii portuari, cu excepția celor specializați, care manevrează utilaje specifice;

b) pune la dispoziție operatorilor portuari, la solicitarea acestora, muncitorii portuari, în conformitate cu numărul și structura pe specialități prezentate în solicitare și stabilește condițiile de acordare a drepturilor muncitorilor portuari salariați ai agenției;

c) organizează calificarea, recalificarea, reconversia și policalificarea muncitorilor portuari;

d) elaborează studii și analize în domeniul ocupării și formării profesionale a muncitorilor portuari;

e) constituie și administrează sursele sale de venituri;

f) prestează servicii portuare sau alte activități, cu personalul de rezervă prevăzut la art. 36;

g) îndeplinește și alte atribuții stabilite în conformitate cu statutul propriu.

Art. 24. — Conducerea agenției se exercită de către:

a) adunarea generală a asociațiilor;

b) consiliul de administrație.

Art. 25. — Adunarea generală a asociațiilor este organul suprem al agenției și se compune din reprezentanți ai asociațiilor, pe baza unei norme de reprezentare stabilite prin statut.

Art. 26. — Adunarea generală a asociațiilor aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al agenției și raportul consiliului de administrație privind execuția bugetară.

Art. 27. — (1) Consiliul de administrație asigură activitatea permanentă a agenției și este format din reprezentanți ai operatorilor portuari și ai organizațiilor sindicale reprezentative din portul respectiv, reprezentați în mod egal.

(2) În consiliul de administrație pot fi cooptați și reprezentanți ai Ministerului Transporturilor, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și ai Ministerului Finanțelor.

(3) Membrii consiliului de administrație sunt aleși de adunarea generală a asociațiilor pentru un mandat de 4 ani.

Art. 28. — Modul de organizare și funcționare, precum și atribuțiile consiliului de administrație se stabilesc prin statutul agenției.

Art. 29. — (1) Agenția este condusă de un președinte, care este și președintele consiliului de administrație.

(2) Președintele este ales, pentru o perioadă de 4 ani, de consiliul de administrație, dintre membrii săi.

(3) Președintele reprezintă agenția în raporturile cu terții.

Art. 30. — Structura organizatorică și numărul de personal ale agențiilor se stabilesc de consiliul de administrație și se aprobă de adunarea generală a asociațiilor.

Art. 31. — (1) Sursele de venituri ale agențiilor sunt:

a) contribuții lunare ale muncitorilor portuari salariați ai agențiilor;

b) contribuții lunare ale asociațiilor pentru constituirea fondului destinat plății indemnizațiilor personalului de rezervă;

c) contribuții de la Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională pentru programele de calificare, recalificare, reconversie și policalificare a muncitorilor portuari, în condițiile legii;

d) venituri din activitățile pentru care au fost autorizate, în completarea surselor prevăzute la lit. a) și b);

e) alte venituri provenite din donații, plasamente, dobânzi și altele asemenea.

(2) Cotele de participare ale asociațiilor și ale salariaților agențiilor se stabilesc anual de adunarea generală a asociațiilor, iar plata se efectuează lunar.

(3) Sumele reprezentând contribuțiile operatorilor portuari se includ în costurile de producție ale acestora.

Art. 32. — Fondurile agențiilor se utilizează pentru:

a) plata indemnizațiilor pentru personalul de rezervă;

b) organizarea cursurilor de calificare, recalificare, reconversie și policalificare a muncitorilor portuari;

c) cheltuieli de funcționare a agenției, de administrare și gestionare a fondurilor;

d) plata salariilor și a altor drepturi muncitorilor portuari, angajați ai agenției, pentru perioadele în care prestează servicii operatorilor portuari și alte servicii.

Art. 33. — Sumele rămase disponibile la sfârșitul anului se raportează în anul următor, urmând a fi utilizate cu aceeași destinație pentru care au fost constituite, după plata impozitului pe profit pentru activitățile economice desfășurate.

Art. 34. — Agențiile pot realiza și dispune de venituri și cheltuieli în valută, în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare.

Art. 35. — Până la negocierea contractului colectiv de muncă, muncitorii portuari transferați la agenții își păstrează salariul de bază avut la operatorii portuari de la care au fost transferați, în perioada când prestează servicii la operatorii portuari.

Art. 36. — (1) Muncitorii portuari care exced numărului celor solicitați de operatorii portuari pentru prestări de servicii se constituie în personal de rezervă. Pentru perioada în care muncitorii portuari fac parte din personalul de rezervă, aceștia primesc o indemnizație lunară impozabilă, proporțional cu timpul nelucrat, al cărei quantum nu poate depăși 75% din salariul de bază brut.

(2) Personalul de rezervă are obligația să se prezinte zilnic la sediul agențiilor.

Art. 37. — Un muncitor portuar nu poate beneficia de indemnizația prevăzută la art. 36 decât pentru cel mult 90 de zile în decursul a 12 luni consecutive. După această perioadă, muncitorul respectiv va fi disponibilizat, în condițiile legii.

Art. 38. — Pentru toți salariații, inclusiv cei care primesc indemnizații acordate potrivit art. 36, agențiile datorează contribuțiile la asigurările sociale de stat, la asigurările

sociale de sănătate, la Fondul pentru plata ajutorului de șomaj și la Fondul de risc și accident.

Art. 39. — (1) Personalul care primește indemnizația prevăzută la art. 36 pe perioada întreruperii activității beneficiară de vechime în muncă.

(2) În situația în care un salariat care primește indemnizația prevăzută la art. 36 își pierde temporar capacitatea de muncă, plata indemnizației se suspendă, persoana în cauză beneficiind de drepturile de asigurări sociale de stat prevăzute de lege.

Art. 40. — Pe perioadele în care muncitorii portuari salariați ai agențiilor participă la cursuri de calificare, recalificare, policalificare, organizate de agenții, cursanții primesc indemnizația prevăzută la art. 36. Aceste perioade nu se includ în calculul celor 90 de zile prevăzute la art. 37.

Art. 41. — (1) Agențiile sunt obligate să pună la dispoziție operatorilor portuari asociați muncitori portuari, în conformitate cu solicitările acestora.

(2) În situația în care solicitările operatorilor portuari prevăzute la alin. (1) depășesc numărul muncitorilor portuari disponibili ai agențiilor, acestea sunt obligate să pună la dispoziție operatorilor portuari, pe perioade limitate, muncitori zilieri angajați ai agenției în condițiile legii.

Art. 42. — (1) Înregistrarea muncitorilor zilieri la căpitania de port nu este obligatorie.

(2) Un muncitor zilier nu poate fi utilizat pe o perioadă mai mare de 60 de zile consecutive.

Art. 43. — Participarea organizațiilor sindicale și a operatorilor portuari la agenții este opțională.

CAPITOLUL V

Contravenții

Art. 44. — Constituie contravenție la normele prezentei ordonanțe următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate infracțiuni:

a) prestarea de servicii în porturi, fără autorizație;

b) realizarea de construcții și de instalații noi, precum și orice modificări aduse construcțiilor hidrotehnice sau capacităților portuare existente și destinației acestora, fără aprobarea Ministerului Transporturilor;

c) refuzul de a comunica administrației portuare datele prevăzute la art. 13;

d) practicarea, pentru serviciile publice portuare, a altor tarife decât cele făcute publice potrivit art. 12;

e) folosirea de personal neînregistrat la căpitania de port, pentru operațiunile prevăzute la art. 16;

f) modificarea planului de dezvoltare a portului fără aprobarea Ministerului Transporturilor și fără avizul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, după caz, sau neînregistrarea modificărilor făcute planului de dezvoltare a portului.

Art. 45. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 44 se sancționează după cum urmează:

— cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru faptele prevăzute la lit. c) și e);

— cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei, pentru faptele prevăzute la lit. a), b), d) și f).

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate și persoanelor juridice.

(3) Aplicarea sancțiunii contravenționale nu înlătură obligația de despăgubire, dacă prin săvârșirea faptei s-au produs pagube.

Art. 46. — Contravențiile se constată și se sancționează de către persoane special împuternicite de Ministerul Transporturilor.

Art. 47. — Împotriva procesului-verbal de contravenție se poate face plângere în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării, la secțiile maritime sau fluviale, după caz, ale judecătoriilor în raza cărora se află porturile respective.

Art. 48. — Dispozițiile art. 44 și 45 se completează cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27 din aceeași lege.

Art. 49. — Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la acest capitol nu înlătură dreptul Ministerului Transporturilor de a retrage sau de a suspenda autorizațiile acordate în conformitate cu art. 11.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 50. — (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor va elabora Metodologia de înregistrare și ținere a evidenței muncitorilor portuari și a altor categorii de personal care lucrează în porturi.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor va elabora

p. PRIM-MINISTRU,
VICTOR BABIUC

București, 29 ianuarie 1999.
Nr. 22.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind constituirea fondurilor de garantare

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Fondurile de garantare au ca obiect exclusiv de activitate garantarea în parte a creditelor sau a altor instrumente de finanțare ce pot fi obținute de către întreprinderi mici și mijlocii de la bănci comerciale ori din alte surse.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe, prin *întreprinderi mici și mijlocii* se înțelege întreprinderile astfel clasificate potrivit legii.

(3) Convenția de garantare dintre garant și beneficiarul garanției constituie titlu executoriu.

Art. 2. — (1) Fondurile de garantare sunt autorizate să efectueze în favoarea acționarilor lor sau a unor terți — persoane fizice sau juridice cu calitatea de comerciant — operațiunile financiare prevăzute la art. 1, în baza unui plan de afaceri, și să acorde consultanță acestora.

(2) În realizarea obiectului lor de activitate fondurile de garantare vor încheia cu bănci sau cu alte instituții prestatoare de servicii financiare convenții prin care vor stabili, de comun acord, categoriile de operațiuni comerciale pentru care se acordă credite și garanții, cuantumul global de garanții colective ce pot fi acordate, plafonul de creditare, limita de risc, tipul de informații pe care părțile le furni-

Normele metodologice de autorizare a agenților economici care prestează servicii în porturi.

(3) Pe data intrării în vigoare a Normelor metodologice de autorizare a agenților economici care prestează servicii în porturi se abrogă punctele 3.1 — 3.21 și punctele 3.24 — 3.29 din cap. III al Normelor metodologice de acordare a licențelor și a autorizațiilor privind efectuarea transporturilor navale de mărfuri și călători și de autorizare a funcționării agenților economici în perimetrul infrastructurilor portuare și de căi navigabile, anexă la Hotărârea Guvernului nr. 112/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 6 martie 1996.

(4) Autorizațiile emise conform normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 112/1996, pentru serviciile portuare prevăzute în prezenta ordonanță, rămân valabile până la data de 31 octombrie 1999.

Art. 51. — Prezenta ordonanță intră în vigoare după 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Adrian-Gheorghe Marinescu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Bujor Bogdan Teodoriu,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Simona Marinescu,
secretar de stat

zează reciproc, cu respectarea secretului profesional, procedura de executare în situația nerambursării creditului, precum și alte drepturi și obligații.

Art. 3. — Fondurile de garantare pot să își diversifice portofoliile și să efectueze plasamente în scopul protejării capitalurilor proprii, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

CAPITOLUL II

Constituirea fondurilor de garantare

Art. 4. — (1) Fondurile de garantare se constituie sub forma societăților comerciale pe acțiuni, în condițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

(2) Capitalul social al fondului de garantare este vărsat integral la data constituirii.

(3) Denumirea de fond de garantare va fi utilizată numai de societățile comerciale pe acțiuni care se constituie și funcționează ca fonduri de garantare.

Art. 5. — (1) Capitalul social al unui fond de garantare se împarte în acțiuni nominative cu valoare nominală egală, care nu poate fi mai mică de 1.000.000 lei.

(2) Acțiunile unui fond de garantare pot fi cotate la bursa de valori sau pot fi tranzacționate pe piața de capital organizată în condițiile legii.

(3) Capitalul social al unui fond de garantare poate fi majorat prin emisiune de acțiuni sau obligațiuni convertibile în acțiuni, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Consortiile de garantare colectivă a creditorilor

Art. 6. — (1) Consortiul de garantare colectivă a creditorilor este o formă de asociere instituită prin contractul de societate civilă între mai multe părți, denumite membri ai consortiului de garantare colectivă a creditorilor, care nu are personalitate juridică și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) este înființat de un grup de fonduri de garantare sau de un fond de garantare în asociere cu un grup de întreprinderi mici și mijlocii;

b) acordă garanții colective care contribuie la obținerea creditelor acordate de bănci sau de alte organizații care oferă servicii financiare, autorizate conform legii;

c) prestează servicii auxiliare activității de garantare, cum ar fi: consultanță, furnizare de informații sau alte servicii de asistență pentru întreprinderile mici și mijlocii care au calitatea de acționar la un fond de garantare, parte a unui consortiu de garantare colectivă a creditorilor.

(2) Consortiul își stabilește reprezentarea față de terți pe bază contractuală.

Art. 7. — Consortiile de garantare acordă garanții colective numai în vederea obținerii de credite pentru investiții cu termen de rambursare mai mare de 18 luni.

CAPITOLUL IV

Fondurile de cogarantare

Art. 8. — (1) Comercianții, persoane fizice sau juridice, se pot asocia pentru înființarea de fonduri de cogarantare organizate ca societăți comerciale pe acțiuni, cu capital social integral vărsat la data constituirii, în scopul reducerii riscurilor financiare sau diminuării daunelor ce ar putea fi determinate de operațiunile unui fond de garantare.

(2) Fondurile de cogarantare au ca obiect de activitate garantarea, total sau în parte, a operațiunilor unui fond de garantare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 9. — (1) În scopul asigurării accesului la credit, precum și al creării unui sistem descentralizat de garantare a creditorilor prin îmbinarea resurselor private și publice, se alocă 50 de miliarde de lei din fondurile destinate stimulării întreprinderilor mici și mijlocii prevăzute la art. 24 lit. d) din Legea bugetului de stat pe anul 1998 nr. 109/1998, cu

modificările și rectificările ulterioare, pentru următoarele destinații:

a) 40 miliarde lei se repartizează pentru constituirea de fonduri de garantare, organizate la nivelul regiunilor de dezvoltare potrivit Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România;

b) 10 miliarde lei se repartizează pentru constituirea unui Fond național de cogarantare, sub forma unui cont special deschis la Banca de Export-Import a României — S.A. (Romanian Eximbank).

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) lit. a) se acordă, la cerere, întreprinderilor mici și mijlocii, camerelor de comerț și industrie teritoriale, asociațiilor de reprezentare a întreprinderilor mici și mijlocii, după caz, care se asociază pentru constituirea unui fond de garantare sub formă de ajutor financiar nerambursabil în vederea subscrierii la capitalul social de pornire a activității fondurilor de garantare, ca aport în numerar la capitalul social al beneficiarilor ajutorului financiar.

(3) În cazul în care un fond de garantare constituit de către persoanele juridice prevăzute la alin. (2) se dizolvă ori își modifică obiectul de activitate mai înainte de 3 ani de la data la care a fost obținut creditul nerambursabil, respectivul credit se restituie, cu dobânda aferentă pentru perioada cuprinsă între data plății și data rambursării; dobânda se calculează la nivelul ratei medii a dobânzii la depozitele pe ultimele 12 luni, practicate în perioada de referință de către băncile comerciale potrivit datelor oficiale publicate de Banca Națională a României.

Art. 10. — Sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) se alocă de către Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii care asigură aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe, urmărirea respectării condițiilor prevăzute și evaluarea periodică a rezultatelor obținute.

Art. 11. — Pentru stabilirea cuantumului și repartizarea sumelor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii va stabili metodologia și termenul de organizare a selecției și aprobării cererilor depuse, nu mai târziu de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. Metodologia de organizare a licitației va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 12. — Băncilor care desfășoară activități de garantare și/sau de cogarantare în favoarea întreprinderilor mici și mijlocii li se aplică prevederile art. 89 din Legea bancară nr. 58/1998.

Art. 13. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Agenția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii va elabora normele metodologice pentru utilizarea Fondului național de cogarantare, care se vor aproba prin hotărâre a Guvernului.

p. PRIM-MINISTRU,
VICTOR BABIUC

Contrasemnează:
Departamentul pentru
Reforma Administrației Publice Centrale
Petrică Diaconu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Bujor Bogdan Teodoriu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe uzate fizic sau moral, neamortizate, aparținând agenților economici din industrie

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și al art. 1 pct. 3 din Legea nr. 259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Agenții economici din industrie, indiferent de forma de organizare, prin derogare de la prevederile art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 54/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/1998, pot scoate din funcțiune mijloacele fixe neamortizate integral, uzate fizic și moral, fără obligația includerii eşalonate în cheltuielile de exploatare a valorii neamortizate.

Art. 2. — (1) Mijloacele fixe care pot fi supuse prevederilor art. 1 vor fi numai cele care nu își mai găsesc utilizarea în prezent și în perspectivă în cadrul activității agenților economici din industrie.

(2) Capitalul social al societăților și companiilor naționale și al altor societăți comerciale, respectiv patrimoniul regiilor autonome, se diminuează cu valoarea neamortizată a mijloacelor fixe, la data scoaterii din funcțiune.

Art. 3. — (1) Scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe menționate la art. 2 se face conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Agenții economici a căror activitate este reglementată prin prevederile Legii nr. 73/1995 și, respectiv, ale Legii nr. 78/1995 vor aplica prevederile art. 1, cu avizul Direcției speciale din cadrul Ministerului Industriei și Comerțului, al Comisiei de coordonare a producției pentru apărare și al Oficiului de Stat pentru Probleme Speciale.

Art. 4. — Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică pentru mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de leasing, pentru cele asupra cărora s-au instituit măsuri asigurătorii, gajuri, ipoteci, precum și pentru cele care fac obiectul unor garanții în cadrul contractelor de credit.

Art. 5. — Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României și au valabilitate pe o perioadă de numai 18 luni.

p. PRIM-MINISTRU,
VICTOR BABIUC

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și comerțului,
Nicolae Stăiculescu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Bujor Bogdan Teodoriu,
secretar de stat

București, 29 ianuarie 1999.
Nr. 25.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, aprobată prin Legea nr. 136/1994, cu modificările ulterioare

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 2 lit. f) din Legea nr. 259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, aprobată prin Legea nr. 136/1994, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2 — Fondul prevăzut la art. 1 se constituie din taxele de dezvoltare cuprinse în tarifele în vigoare stabilite pentru energia electrică și termică livrată de agenții economici producători de energie electrică și termică, interconectați la sistemul energetic național, indiferent de forma de proprietate a acestora.

Valoarea taxei de dezvoltare este de 10% din tarifele energiei electrice și de 2 % din tarifele energiei termice

livrate consumatorilor din economie, cu excepția consumatorilor casnici.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Veniturile Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic național se colectează de către Compania Națională de Electricitate — S.A. într-un cont special, pe măsura încasării contravalorii energiei electrice și termice livrate consumatorilor.

Pentru autoproducătorii de energie electrică și energie termică, interconectați la sistemul energetic național, Fondul special pentru dezvoltarea sistemului energetic se colectează de către aceștia într-un cont special, pe măsura încasării contravalorii energiei electrice și termice livrate consumatorilor.

Compania Națională de Electricitate — S.A. și autoproducătorii de energie electrică și termică virează sumele în contul special în termen de 3 zile de la încasarea contravalorii energiei electrice și termice livrate consumatorilor.

Nevirarea în termen în contul special de către agenții economici producători de energie electrică și termică, interconectați la sistemul energetic național, a sumelor reprezentând taxa de dezvoltare, se penalizează cu 0,3% pentru fiecare zi de întârziere.

3. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Elaborarea și administrarea bugetului Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic se fac, în condițiile Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, de către Ministerul Industriei și Comerțului, în baza instrucțiunilor comune ale acestuia și ale Ministerului Finanțelor,

p. PRIM-MINISTRU,
VICTOR BABIUC

București, 29 ianuarie 1999.
Nr. 26.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reglementarea rulării resurselor financiare ale universităților prin bănci comerciale

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 9 lit. a) din Legea nr. 259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

Art. 1. — Disponibilitățile în lei provenite din venituri proprii ale instituțiilor de învățământ superior de stat, păstrate în conturi deschise la trezoreria statului, sunt purtătoare de dobânzi, care se acordă în condițiile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată.

Art. 2. — Disponibilitățile în valută provenite din venituri proprii ale instituțiilor de învățământ se păstrează în

care se vor emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.”

4. **La articolul 5 alineatul 1, după liniuța a șasea se introduce o nouă liniuță cu următorul cuprins:**

„— lucrări pentru creșterea eficienței energetice la consumatorii interconectați la sistemul energetic național;”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 10 august 1994, aprobată prin Legea nr. 136/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 30 decembrie 1994, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va publica în Monitorul Oficial al României.

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și comerțului,
Nicolae Stăiculescu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Bujor Bogdan Teodoriu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reglementarea rulării resurselor financiare ale universităților prin bănci comerciale

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 9 lit. a) din Legea nr. 259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

Art. 1. — Disponibilitățile în lei provenite din venituri proprii ale instituțiilor de învățământ superior de stat, păstrate în conturi deschise la trezoreria statului, sunt purtătoare de dobânzi, care se acordă în condițiile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată.

Art. 2. — Disponibilitățile în valută provenite din venituri proprii ale instituțiilor de învățământ se păstrează în

conturi distincte la băncile comerciale selectate pe bază de licitație.

Instituțiile de învățământ vor încheia convenții de cont cu băncile comerciale, în care vor stabili condițiile de păstrare, dobânda acordată, precum și comisioanele aplicate pentru operațiunile de încasări și plăți înregistrate în conturile respective.

p. PRIM-MINISTRU,
VICTOR BABIUC

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale,
Andrei Marga
p. Ministrul finanțelor,
Bujor Bogdan Teodoriu,
secretar de stat

București, 29 ianuarie 1999.
Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.